EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 18.12.2020
COM(2020) 813 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om anvendelsen af de ordninger der er etableret i medfør af Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger

{SWD(2020) 340 final}

Indledning

1. Skattemæssig retfærdighed er et centralt element i *Kommissionens nyligt vedtagne handlingsplan for en retfærdig og enkel beskatning, der understøtter genopretningsstrategien*.[1] Alle forventes at betale deres rimelige andel af skatterne. Hvis skyldige skatter ikke betales, skal skattemyndighederne træffe foranstaltninger til at inddrive dem. Skattemyndighedernes kompetence er imidlertid begrænset til deres nationale territorium. De kan ikke iværksætte foranstaltninger til at inddrive skat i et andet land, selv om skatteskyldnere kan være flyttet til et andet land eller disponerer over aktiver i andre lande. Derfor har EU vedtaget lovgivning, som gør det muligt for EU-medlemsstaterne at yde hinanden gensidig bistand ved inddrivelse af skatter og andre EU-fordringer som defineret i direktivets artikel 2.

   Følgende eksempel illustrerer, hvordan denne inddrivelsesbistand fungerer: En person betaler ikke sin skattegæld i medlemsstat A. Han flytter til medlemsstat B, og han ejer ligeledes ejendom i medlemsstat C. I dette tilfælde kan skattemyndighederne i medlemsstat A anmode skattemyndighederne i medlemsstat B og C om at hjælpe med at inddrive skyldig skat til medlemsstat A.

   På denne måde bidrager gensidig inddrivelsesbistand til at sikre lighed og afskaffe forskelsbehandling på skatteområdet, idet bistanden bidrager til at sikre, at alle betaler deres skat, og til at forhindre skattesvig og budgetmæssige tab for medlemsstaterne og for EU.

2. Denne rapport er en **opfølgning af Kommissionens rapport COM(2017) 778**[2] af 18. december 2017 til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af de ordninger, der er etableret i medfør af Rådets direktiv 2010/24/EU[3] af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger. Ifølge direktivets artikel 27, stk. 3, skal Kommissionen hvert femte år aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan de ordninger der er etableret i medfør af dette direktiv, fungerer. Nærværende rapport er den anden rapport i henhold til dette nye direktiv. Den dækker perioden 2017-2019.

3. I overensstemmelse med konklusionerne i den foregående rapport **er der blevet fastlagt følgende foranstaltninger**:
   1) forbedring af indsamlingen af statistiske data om anvendelsen af bistand ved inddrivelse af skat med henblik på en mere detaljeret evaluering af effektiviteten af den gensidige inddrivelsesbistand, idet der tages hensyn til behovet for at undgå eller begrænse en ekstra arbejdsbyrde for de nationale skattemyndigheder. Der bør også lægges særlig vægt på sammenhængen mellem arbejdsbyrden i forbindelse med modtagne anmodninger om bistand og de administrative ressourcer, der indsættes i den bistandssøgte medlemsstat

---

1 Foranstaltning 14 i denne handlingsplan, https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2020_tax_package_tax_action_plan_en.pdf.

2 Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af de ordninger, der er etableret i medfør af Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger.

3 Direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger, *EFT* L 84/1 af 31. marts 2010.

2) undersøgelse af problemer i de enkelte medlemsstater, der hæmmer den gensidige inddrivelsesbistands gnidningsløse funktion, med henblik på anbefalinger eller andre foranstaltninger til løsning af disse problemer
3) undersøgelse af behov og metoder til at forbedre den måde, hvorpå systemet til inddrivelsesbistand fungerer på EU-plan
4) udvikling af viden om og kendskab til lovgivningen om gensidig inddrivelsesbistand både hos de nationale skattemyndigheder og skatteyderne
5) undersøgelse af mulighederne for og metoderne til at fremme og lette bistand ved inddrivelse med tredjelande under hensyntagen til EU's kompetence og prioriteter.

4. Med hensyn til de første tre indsatsområder er der foretaget yderligere analyser af Fiscalis-projektgruppe 110, som 13 medlemsstater[4] deltog i. Der blev også indsamlet input fra de øvrige medlemsstater, navnlig med hensyn til de problemstillinger, der er opstået på nationalt plan.

5. Denne rapport præsenterer de opfølgende foranstaltninger og indeholder en række anbefalinger til yderligere forbedringer.

1. Første indsatsområde: forbedring og automatisering af indsamlingen af statistiske data

6. De **inddrevne beløb**, som de bistandssøgende medlemsstater og de bistandssøgte medlemsstater har indberettet, udviser visse forskelle i perioden 2017-2019.

Tabel 1: oversigt over inddrevne beløb (2017-2019):

	Inddrevet efter anmodning fra andre medlemsstater, før fradrag af egne omkostninger (indberettet af de bistandssøgte medlemsstater)	Inddrevet via anmodninger til andre medlemsstater (indberettet af de bistandssøgende medlemsstater)
	i EUR	*i EUR*
2017	103 536 690	159 544 517
2018	86 099 511	127 517 949
2019	93 304 732	106 391 930

Ovenstående data viser, at der i treårsperioden blev inddrevet mellem 283 mio. EUR og 393 mio. EUR.

Beløbene i venstre og højre kolonne i ovenstående tabel behøver ikke stemme nøjagtigt overens. Beløbene i venstre kolonne henviser til de beløb, der er inddrevet før fradrag af de omkostninger, som den bistandssøgte medlemsstat har afholdt (hvilket normalt ville føre til et højere beløb i venstre kolonne), og nogle fordringer kan være betalt direkte til den bistandssøgende medlemsstat (hvilket fører til et højere beløb i højre kolonne). Forskellene mellem kolonnerne er imidlertid betydelige, især i 2017, selv om forskellene mellem de indberettede beløb mindskes fra år til år. Uanset denne forbedring rejser dette spørgsmål om disse statistikkers nøjagtighed.

[4] Medlemsstater, der er repræsenteret i Fiscalis-projektgruppe 110: Bulgarien, Tyskland, Estland, Grækenland, Spanien, Litauen, Ungarn, Østrig, Polen, Rumænien, Slovenien, Slovakiet og Finland.

Der kan også konstateres uoverensstemmelser i antallet af bistandsanmodninger, som medlemsstaterne har indberettet (se afsnit 1.1 i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager denne rapport, for yderligere oplysninger om antallet af bistandsanmodninger).

7. Overgangen til en **automatiseret indsamling af statistiske data** vil bidrage til at **forbedre pålideligheden** af de statistiske data, der indberettes af medlemsstaterne. Det vil også mindske den administrative byrde for medlemsstaterne.

8. Desuden vil en automatiseret indsamling af statistikker sætte medlemsstaterne i stand til at indsamle **flere relevante oplysninger** om deres faktiske resultater i forbindelse med bistand ved inddrivelse af skat.

   Ekspertgruppen vedrørende inddrivelse har allerede drøftet muligheden for, at medlemsstaterne på automatiseret vis kan udvide indsamlingen af statistiske data til følgende elementer:
   - typen af svar på anmodninger om inddrivelse, med oplysninger om nytten af anmodningen og muligheden for at opnå inddrivelse derved
   - antallet af situationer, hvor anmodninger revideres af den bistandssøgende medlemsstat efter korrektioner, tvister, (delvise) betalinger osv.
   - rettidigheden af kvitteringer for modtagelse af anmodninger om bistand og rettidigheden af de første svar på anmodninger om bistand
   - antallet af anmodninger om inddrivelse vedrørende tilbagebetaling af moms, der skal fremsættes af den bistandssøgte stat (når den foranstaltning, der anmodes om fra denne stat, er begrænset til beslaglæggelse af det pågældende momsrefusionsbeløb).

   Kommissionen forventer, at disse yderligere oplysninger vil bidrage til at forbedre evalueringen af arbejdet og på bedre vis anskueliggøre de bestræbelser, som de bistandssøgte og bistandssøgende medlemsstater har gjort.

9. Den automatiserede indsamling af ovennævnte statistiske data kræver yderligere it-udvikling, som under normale omstændigheder vil være klar i 2021, således at medlemsstaterne kan anvende den automatiserede indsamling af disse statistikker fuldt ud i forbindelse med afsendte anmodninger og svar fra 2022.

2. Andet indsatsområde: Forbedring af lovgivning og praksis på nationalt plan

10. Der er forskellige situationer, hvor inddrivelsen og eksekutionen af anmodninger om bistand ved inddrivelse bør forbedres på nationalt plan:

    1a) **Tilfælde af manglende svar**, der viser en klar mangel på samarbejde. Disse omfatter tilfælde, hvor de bistandssøgte myndigheder ikke anerkender modtagelsen af anmodningen om bistand, eller hvor de ikke giver yderligere svar på anmodningen.

    Disse situationer påvirker den gensidige tillid, som er grundlæggende i forbindelse med bistand ved inddrivelse af skat.

1b) Andre situationer med manglende samarbejde på grund af **utilstrækkelige eller uklare oplysninger og kommunikationsproblemer**. Dette omfatter situationer, hvor de bistandssøgende myndigheder ikke giver klare oplysninger om deres anmodning (f.eks. utilstrækkelig eller ingen begrundelse for en anmodning om inddrivelse af en gammel fordring, manglende forklaringer vedrørende de oplysninger, som anmodningen er baseret på, hvor disse oplysninger ville være nyttige for fuldbyrdelsen af anmodningen), eller hvor de bistandssøgte myndigheder ikke giver klare oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet i den bistandssøgte medlemsstat, og/eller om de problemer, der forhindrer eller besværliggør fuldbyrdelsen af bistandsanmodningen.

Disse situationer påvirker effektiviteten af bistanden ved inddrivelse af skat. Uklare anmodninger og svar medfører en unødvendig ekstra administrativ byrde for de berørte myndigheder. Usikkerheden hindrer også den bistandssøgende medlemsstats beslutning om at træffe yderligere foranstaltninger (f.eks. iværksættelse af insolvensprocedurer eller foranstaltninger til at standse eller suspendere forældelsesfristen).

2a) **Ukorrekt gennemførelse af direktivet om inddrivelse**: situationer, hvor direktiv 2010/24 ikke er korrekt gennemført i lovgivningen og/eller den administrative praksis i den bistandssøgte medlemsstat, eller situationer, der vedrører forkert fortolkning af direktivet (se afsnit 2.2.1.-2.2.4. i det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager denne rapport).

Disse situationer er i alvorlig grad til hinder for, at ordningen for bistand ved inddrivelse fungerer korrekt. De skaber unødvendig forvirring, som undertiden fører til yderligere fejlfortolkninger og gensidige misforståelser.

2b) **Utilstrækkelig national lovgivning eller praksis**: Situationer, hvor den retlige ramme eller praksis i den bistandssøgte medlemsstat ikke er egnet til at yde inddrivelsesbistand til andre medlemsstater (se afsnit 2.2.5 i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager denne rapport).

Hvis den nationale lovgivning eller praksis ikke er tilstrækkeligt udviklet og tilpasset behovene i forbindelse med international inddrivelsesbistand, kan inddrivelsesbistanden ikke fungere korrekt. Sådanne situationer kan være direkte eller indirekte diskriminerende og have negative konsekvenser for skatteopkrævningen og det indre markeds funktion.

11. Generelt kan det konkluderes, at medlemsstaterne skal anvende tilstrækkelige menneskelige ressourcer og tilstrækkelig it-infrastruktur til at behandle indkommende anmodninger om bistand ved inddrivelse, og at der skal udvikles nationale regler og administrativ praksis med henblik på at yde en aktiv og effektiv bistand ved inddrivelse.

12. Kommissionen agter at overvåge de rapporterede problemstillinger nøje. Alle berørte medlemsstater er blevet opfordret til at fremsætte bemærkninger og om nødvendigt fremlægge deres opfølgende foranstaltninger. Kommissionen er i færd med at evaluere disse spørgsmål, hvilket i nogle tilfælde kan indebære, at der indledes overtrædelsesprocedurer i tilfælde af ukorrekt gennemførelse af direktivet om inddrivelse af fordringer.

3. Tredje indsatsområde: Forbedring af inddrivelsesbistandens funktion på EU-plan

13. Kommissionens rapport COM(2017) 778 konkluderede, at det kan overvejes at forbedre forskellige juridiske og tekniske aspekter af den måde, hvorpå EU's ordning for bistand ved inddrivelse af skat fungerer (se afsnit 4.3 i denne rapport).

14. Der blev fremsat nogle idéer til forbedring af EU-rammen af medlemsstaterne i forbindelse med den evaluering, der fandt sted i 2017[5]. Fiscalis-projektgruppe 110 har foretaget en yderligere analyse af en række forslag til forbedring af effektiviteten af ordningerne for bistand ved inddrivelse. Nedenstående oversigt indeholder de vigtigste elementer.

15. Et stort problem vedrører **udvekslingen af oplysninger**. Dette kunne bl.a. forbedres ved:
    — at give mulighed for større fleksibilitet med hensyn til brugen af anmodningsformularen til udveksling af oplysninger
    — at udvide udvekslingen af oplysninger uden anmodning og hurtig adgang til oplysninger.

16. Tidligere blev der kun ydet inddrivelsesbistand til skatter, der eksisterede i begge de pågældende medlemsstater. Denne **afspejlingsbaserede tilgang** blev opgivet i 2010, da direktiv 2010/24 udvidede anvendelsesområdet til at omfatte fordringer vedrørende "alle skatter og afgifter af enhver art". Den afspejlingsbaserede tilgang, der kræver en lighed mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte medlemsstats afgifter, blev imidlertid fastholdt for følgende elementer:
    — Ved fuldbyrdelsen af en anmodning om **inddrivelse eller retsbevarende foranstaltninger** skal den bistandssøgte medlemsstat gøre brug af sine egne beføjelser og procedurer, der gælder for den samme eller, hvis en sådan ikke findes, en lignende skat eller afgift (med indkomstskat som en alternativ mulighed) (artikel 13, stk. 1, i direktiv 2010/24).
    — Når medlemsstater sender anmodninger om bistand, skal de tage hensyn til de bistandssøgte medlemsstaters interne kompetencefordeling med hensyn til inddrivelse af de specifikke kategorier af skatter, for hvilke der anmodes om bistand ved inddrivelse. Der blev derfor indført et **system med 13 postkasser**, hvis anvendelse kan være forskellig fra medlemsstat til medlemsstat, afhængig af medlemsstaternes interne kompetencefordeling for de specifikke kategorier af skatter.
    — Når der anvendes **suspension, afbrydelse eller forlængelse af forældelsesfristen**, idet artikel 19, stk. 2, i direktiv 2010/24 tager hensyn til, om der er fastsat en tilsvarende virkning i begge medlemsstaters lovgivning.

17. **Forenkling af ovennævnte regler bør overvejes**, i det mindste på frivillig basis. Dette vil lette en mulig (valgfri) udvidelse af anvendelsesområdet til at omfatte andre offentlige fordringer, for hvilke der på nuværende tidspunkt ikke findes nogen ramme for inddrivelsesbistand. Flere medlemsstater har faktisk gentagne gange opfordret til en yderligere udvidelse af anvendelsesområdet for inddrivelsesbistanden til at omfatte andre offentlige fordringer, for hvilke der i øjeblikket ikke findes noget andet retsgrundlag.

---

[5] Se arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SWD(2017) 461 af 18. december 2017, der ledsager Kommissionens rapport COM(2017) 778, nr. 6.3.2.

18. Der bør også rettes opmærksomhed mod de måder til håndtering af **digitaliseringen af transaktioner og aktiver**, som øger de eksisterende inddrivelsesproblemer, såsom:
    — problemer med beslaglæggelse af e-bankkonti og kryptovalutaer
    — vanskeligheder med at inddrive skatter, der skal betales af afgiftspligtige personer, der er etableret i andre lande end de lande, hvor de opererer (navnlig i forbindelse med e-handel). I den forbindelse bør der lægges større vægt på inddrivelsesaspekterne (bistand), når der udarbejdes ny skattelovgivning.

19. Kommissionen har til hensigt at føre yderligere drøftelser med medlemsstaterne med henblik på at foretage en tilbundsgående analyse af muligheder og behov for at styrke og lette rammen for bistand ved inddrivelse.

20. Enhver fremtidig udvikling bør ikke desto mindre tage fuldt hensyn til behovet for at beskytte skatteskyldneres rettigheder. Det stigende antal præjudicielle spørgsmål til EU-Domstolen bekræfter, at inddrivelsesbistand i henhold til direktiv 2010/24 — ligesom inddrivelsesbistand i henhold til enhver anden aftale — skal respektere skatteskyldnernes rettigheder, og navnlig deres ret til forsvar.

4. Fjerde indsatsområde: Udvikling af viden om og kendskab til reglerne om gensidig bistand ved inddrivelse

21. En af konklusionerne i Kommissionens evalueringsrapport COM(2017) 778 vedrørte behovet for at udvikle viden om og kendskab til lovgivningen om gensidig bistand ved inddrivelse.[6] Det ser ud til, at problemerne i forbindelse med gensidig bistand ved inddrivelse ofte skyldes en manglende forståelse af reglerne i direktiv 2010/24. Desuden er det nødvendigt at øge kendskabet ikke blot hos de nationale skattemyndigheder, men også hos skatteyderne.

22. På EU-plan er der allerede blevet afholdt nogle **uddannelsesarrangementer**.[7] Kommissionen planlægger at tilrettelægge mere regelmæssig og systematisk uddannelse inden for rammerne af Fiscalis-programmet for at bidrage til fælles forståelse af og kendskab til mulighederne for inddrivelsesbistand i EU.

    Disse uddannelsesaktiviteter skal også tage hensyn til den stigende **virkning af udviklingen i retspraksis** inden for inddrivelse af skatter samt bistand ved inddrivelse af skat.

23. Desuden forventes hver medlemsstat at **dele oplysninger om sin nationale lovgivning og praksis med andre medlemsstater**. Disse oplysninger er vigtige for skattemyndighederne i andre medlemsstater, der ønsker at undersøge mulighederne for

---

6 Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af de ordninger, der er etableret i medfør af Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger.

7 Fiscalis-workshops om anvendelsen af elektroniske formularer til inddrivelse under den centrale ansøgning (12.-13. april 2018 og 19.-20. april 2018) og en uddannelsesworkshop for norske skattemyndigheder efter vedtagelsen af aftalen mellem EU og Norge om administrativt samarbejde og bistand ved inddrivelse af skatter på momsområdet (25.-27. september 2018).

bistand ved inddrivelse i andre lande. Nogle nationale oplysninger findes allerede i den fælles CIRCABC-database. Kommissionen vil iværksætte en koordineret indsats, der opfordrer medlemsstaterne til at gå i gang med en ajourføring og udvidelse af disse nationale oplysninger.

24. Medlemsstaterne vil også blive opfordret til at **øge skatteydernes kendskab** til mulighederne for og konsekvenserne af grænseoverskridende bistand ved inddrivelse af skatter.

5. Femte indsatsområde: Undersøgelse af mulighederne for og metoderne til at fremme og lette bistand ved inddrivelse i forhold til tredjelande

25. I 2018 undertegnede Den Europæiske Union sin første **bilaterale aftale** om administrativt samarbejde, bekæmpelse af skattesvig og inddrivelse af fordringer på momsområdet med et tredjeland: **Kongeriget Norge**.[8]

    Aftalen mellem EU og Norge giver medlemsstaterne og Norge mulighed for også at anvende e-formularerne til inddrivelsesbistand i forbindelse med andre skatter end moms.[9] Flere medlemsstater har udtrykt interesse for at udnytte denne mulighed. Dette vil være nyttigt i betragtning af den automatiske oversættelse af standardformularerne[10], som gør det muligt at informere de berørte personer på den bistandssøgte stats officielle sprog.[11] Norge oplyste, at evalueringen af den udvidede anvendelse af e-formularerne vil blive foretaget inden udgangen af 2020.

26. Rådet for Den Europæiske Union anerkendte i sine konklusioner af 5. december 2019[12], at aftalen mellem EU og Norge var et vigtigt skridt i udvekslingen af skatteoplysninger med tredjelande. Rådet understregede betydningen af et sådant samarbejde mellem EU's medlemsstater og tredjelande i bekæmpelsen af skattesvig og opfordrede Kommissionen til at undersøge mulighederne for **nye aftaler om ordninger for gensidig bistand i forbindelse med moms og inddrivelse med andre tredjelande**.

    Aftaler om administrativt samarbejde med tredjelande, navnlig om bekæmpelse af skattesvig i forbindelse med e-handel, er en del af de initiativer, der er skitseret i Kommissionens nyligt vedtagne handlingsplan for en retfærdig og enkel beskatning til støtte for genopretningsstrategien.[13]

---

8 EFT L 195/1 af 1. august 2018. Ovennævnte aftale trådte i kraft den 1. september 2018.

9 Artikel 40, stk. 4, i aftalen.

10 Navnlig den ensartede meddelelsesformular og den ensartede akt, der hjemler ret til eksekution.

11 Forpligtelsen til at underrette den berørte person på et bestemt sprog blev bekræftet af EU-Domstolens retspraksis (sag C-233/08, Kyrian, og sag C-34/17, Donnellan).

12 Punkt 15 i Rådets konklusioner 14682/19 af 5. december 2019 om Revisionsrettens særberetning nr. 12/2019 "E-handel: Mange af udfordringerne med at opkræve moms og told er stadig ikke løst".

13 Foranstaltning 14 i denne handlingsplan, https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2020_tax_package_tax_action_plan_en.pdf.

27. Udtrædelsesaftalen indeholdt bestemmelser om inddrivelsesbistand, som bibeholdt muligheden for at anvende de nuværende rammer for igangværende **inddrivelsesbistand til Det Forenede Kongerige**.[14]

    Rådet for Den Europæiske Union bemyndigede også Europa-Kommissionen til at indlede forhandlinger om et nyt partnerskab med Det Forenede Kongerige.[15] Det påtænkte partnerskab omfatter bl.a. administrativt samarbejde og gensidig bistand i told- og momsspørgsmål (moms), herunder udveksling af oplysninger til bekæmpelse af told- og momssvig, og gensidig bistand i forbindelse med inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter og afgifter som nævnt i forhandlingsdirektiverne[16].

28. Siden 2019 har **elektroniske formularer til anmodninger om bistand ved inddrivelse** (i Java-format[17]) været **tilgængelige til brug med tredjelande**. Da disse formularer oprindeligt blev udviklet, var de udformet på en sådan måde, at de kan anvendes sammen med andre tredjelande.

    Der kan også overvejes et samarbejde med tredjelande i forbindelse med revisionen af de nuværende formularer til anmodning om bistand ved inddrivelse af skat.

29. Endelig har EU's ekspertgruppe for inddrivelse foreslået at udvikle en **EU-model for et aftalememorandum** for bilaterale aftaler med tredjelande. Baseret på udveksling af bedste praksis kan medlemsstaterne anvende denne model til at tilrettelægge deres inddrivelsesbistand over for tredjelande for at forenkle gennemførelsen af sådanne aftaler.

6. Generelle konklusioner og anbefalinger

30. **Automatiseret indsamling af statistiske data** vil bidrage til at forbedre nøjagtigheden af disse statistikker og mindske den administrative byrde for medlemsstaterne.

    Medlemsstaterne opfordres til effektivt at anvende den automatiserede indsamling af statistiske data og til at medtage de yderligere indsamlede data i deres årlige rapporter til Kommissionen.

31. Selv om de inddrevne beløb er betydelige, viser de indberettede problemer, at der er bekymring/tvivl om nogle medlemsstaters vilje eller kapacitet til at yde bistand ved inddrivelse. Medlemsstaterne har en retlig forpligtelse til **at bistå andre medlemsstater** med inddrivelse af skattefordringer, så der skal træffes passende foranstaltninger på nationalt plan for at opfylde dette krav.

32. Alle anmodninger om bistand bør følges op på passende vis, og sagsbehandlingstiden bør afkortes betydeligt. Medlemsstaterne bør afsætte **tilstrækkelige menneskelige ressourcer, it-infrastrukturer og it-værktøjer** til bistand ved inddrivelse af skat,

---

14 Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab, EUT C 384I af 12.11.2019, s. 1.

15 https://www.consilium.europa.eu/media/42737/st05870-en20.pdf.

16 https://www.consilium.europa.eu/media/42736/st05870-ad01re03-en20.pdf.

17 Med hensyn til de centrale e-ansøgningsformularer (eFCA) blev det bemærket, at dette ville kræve en it-forbindelse og støtte fra Kommissionen og medføre et finansielt bidrag fra de deltagende lande, hvilket kræver en international aftale (som det er tilfældet med Norge).

således at de kan opfylde deres bistandsforpligtelser og håndtere det stadigt stigende antal anmodninger om bistand. **Nationale regler og administrativ praksis skal udvikles** på en sådan måde, at skattemyndighederne kan yde en sådan bistand.

Medlemsstaterne opfordres til at tilrettelægge en intern kontrol for at sikre, at anmodninger om bistand efterkommes effektivt, og at de bistandssøgte myndigheder giver de bistandssøgende myndigheder klare og rettidige oplysninger om eksekutionen af anmodninger om bistand.

Skattemyndighederne opfordres til at indberette tilfælde af manglende overholdelse af reglerne for bistand ved inddrivelse til det relevante niveau i medlemsstaterne, og medlemsstaterne opfordres til at forelægge disse problemer (på et tidligere tidspunkt) for andre medlemsstater og Kommissionen, således at vedvarende problemer i forbindelserne med andre medlemsstater kan løses på en mere proaktiv og effektiv måde.

33. **EU's ramme for bistand til skatteinddrivelse står over for flere udfordringer**: Værktøjerne og instrumenterne til anmodning om og ydelse af bistand ved inddrivelse skal tilpasses det stigende behov for inddrivelsesbistand, den nye økonomiske og teknologiske udvikling og den retlige udvikling, navnlig med hensyn til respekt for skatteskyldneres rettigheder.

34. Behovet for at **øge viden om og kendskab til** EU's ramme for bistand ved inddrivelse af skatter og afgifter er et vigtigt spørgsmål. Der er truffet foranstaltninger for at øge denne viden og dette kendskab, men der er behov for yderligere tiltag.

35. Medlemsstaterne opfordres til at samarbejde med Kommissionen om at gennemføre disse tiltag proaktivt og i en positiv europæisk ånd.